बावे नीव रहे जीवे सिंहादिशे गुर्व्वादिशे।
तथा मिलम्ब ने मासि सुराचार्येश्तिचारंग।
वापीकूपतड़ामादिक्रिया; प्रागुदितास्य नेत्।
जातीचारं गते जीवे वक्रे चैव रहस्यती।
काभिनी विधवा प्रोक्ता तस्मानी परिवर्ज्यत्।
जातीचारं गतो जीव: पूर्वमं नेव मक्कित।
समचारेश्य कम्माशि नेव तचेव संस्थित।
देवल:।

देवतः।

"कं ति रहे तयेवास्ते क्रवते हैं समिलिया।

उदाहितायां कन्यायां दम्पलोरेव नाम्मनम्।

प्रागुद्गतः प्रिमुरहस्त्रितयं सितः स्थात्

प्रसाहभाहिमिति पचदिनानि रहः।

प्राक् पचमेव कथितोश्च विश्रस्मानं

जो वस्तु पचमिष रहिश्रमुर्जिवच्यैः।"

खळनाम् कौ राजमार्चा ।
"वाचे दृद्धे च सन्धां भे चतुः पच चिवासरान्।
जोवे च भागवे चैव विवाहादिष्ठ वर्ज्ययेत्।
वक्षे चैवातिचारे चिद्रभ्रपतिगुरौ देवपूच्ये च

गुर्व्याहिलेश्विमासे दिवसकररियौ वाक्यतौ चेत्रपीते। विद्यां केत्रमे वा प्रश्ह सुरगुरौ सिंइसंस्थे मनोज्ञे वर्षाहान्नीति चोटा सुनियतमरणं देवकत्यापि भर्तः॥"का

युक्तमधिकता राजमार्तको।

"वावे च दुभँगा नारी वृद्धे नरप्रजा भवेत्।

नरे च च्हुमाप्नीति चर्चमेतदृगुराविष ॥

सिंचे गुरी परियोता पतिमात्मानमात्मजान्

क्रमश्रक्षिष्ठ विचारिष्ठ विश्वस्तार्गार्यः प्राहुः ह युरौ हरिस्रे न विवाहमाहु-हारीतगर्गप्रमुखा सुनीन्ताः। यदा न माची मचर्ययुता स्वात् तदा तु कन्योद हर्न वदन्ति।"

चनेव मार्ड्यः।
"मधा ऋचं परित्रच्य यदा सिंडे गुरुभेवेत्।
तत्राव्हे कत्यका चोट्रा सुभगा सुधिया भवेत्॥"
इरोतः।

"चतीचारं गते जीवे टमें दिखनकुष्मयोः। यज्ञोड्डाव्हादिनं कुष्मात् तच कालो न लुप्यते॥"

क्षत्वित्तामगी।
"चातीचारं गते जीवे विषे विचककुम्मयी:।
तच चोदाहिता कवाः संपृणीयात् कुलदयम्॥"
सङ्क्रिकौसदां भीमपराक्षमे।

"धहातिचारं सुरराजमकी
करोति गोमन्यथमीनसंखाः।
न याति चेदृधदापि पूर्वराधिं
चुभाय पाक्तिसद्धं विश्वष्ठः।
चातीचारं गते जीवे स्थिरराधौं च वंस्थिते।
तच व खुष्यते कालो वद्खेवं पराधरः ॥
वापीकुपतहामादिविविद्धं सिंहगे गुरौ।

मकरस्थे च तत् कार्यं न दीषः काललीपणः।" यत्।

"कत्यात्रश्चिकमेवेषु मन्त्रये च भवे त्रवे। अतिचारेशीय कर्मयं विवाहादि बुधे: सदा।" इत्येतदम्बलं है तिनिर्वायेश्युक्तम्। *। दीपि-कायाम्।

"चिकोगणाया धनलाभराग्री नकातिचारेग गुरु: प्रयात:। यहा तहा प्राष्ट्र भुभे विलये हिताय पाणियहणं विश्व ॥"

देवीपुरासम्।
"मकरस्यो यदा जोवो वर्ज्यत् पश्वमाधकम्।
प्रेवेज्यपि च भागेषु विवादः ग्रीभनी मतः॥"
भोजराजः।

"यो जन्ममासे चुरकर्म याचां कर्णस्य वेधं कुरते च मोहात्। नूनं स रोगं धनपुत्तनार्थं प्राप्नोति करो वेधवत्यनानि ॥ जातं दिनं दूषयते विश्वष्ठ-स्वार्थे च गर्मो जवनो दशाहम्। जन्मास्यमार्थं किल भागृरिश्व चौड़े विवाहे चुरकर्णवेधे॥"

त्रीपितसमुचि ।
"चार्न हार्न तवी होसः सर्वमङ्ग ख्यवह नम् ।
उदाहच कुमारीयां जन्ममासे प्रश्चित ।"
क्रायचिन्तामयी ।

"जन्ममासे च पुत्राच्या धनाच्या च धनीह्ये। जन्मभे जन्मराभी च कन्या हि मुनसन्ति:॥" गर्म:।

"च्येष्ठे माचि तथा मार्गे चौरं परिवर्ध व्रतम्। च्येष्ठपृत्तदृष्टिचोच यत्रतः परिवर्ण्येत्॥" चान च्येष्ठलमादिमभैनातलम्। तथा च। "नक्षमाचिन च चक्समे तथा

नैव जन्मदिवसेश्य कारयेत्। चारामभेभवपुत्तकन्ययो-चौंहमासि न च जातु मङ्गलम्॥" खन जन्ममासारौ पुत्तमाचल निषेधः चौंह-मासे तु चौंहपुत्रस्थिति विशेषः। "खत्तिकास्यं रविं यक्का च्येष्ट च्येष्टस्य कार-

येत्।
उन्धवेषु च सर्वेषु दिनानि दश् बर्ज्येन्। #।
रेतख् तररोडिकोन्टमशिरोन्द्रलावराधामधाइस्ताखातिषु तौलिवहमिधुनेषूचन्स पाकिण्यः।
सप्ताधान्यविद्याभे वहुपतावैकादशहिनिमे
क्रिकामबब्दमेने तु समी वह कुछे

चाहमे॥"
च्योतिर्ज्ञिहितनचनात् अधिकं चित्रात्रवणाः
धनिष्ठात्रितीनचन्नं पारस्करोक्तं यथा.—
"कुमाथाः पाविं एक्कीयात् जिह्न जिक्क्तराः

हिन्न ॥" उत्तरफल्गुमाहित्रयोत्तरावाग्राहित्रयोत्तरभा-दपदादित्रयेषु नवसु वस्त्रवेश्वित्यर्थः ॥ ॥ भौम- पराक्षमे ।

"पूर्वाचये विधाखायां भिवासे भचतुरुये ।

फढ़ा चाम् भवेत् कत्या विधवाती विवक्षयेत् ॥
विद्याभादी जिके चिक्रे व्येष्टायां ज्यक्तने यमे ।

रिभिर्ववाहिता कत्या भवत्येव सुदुःखिता ॥"

रवस पारस्करोक्तं यजुर्वेदिविवयमापिह्वयं
वा वीध्यम् ॥ ॥ ॥

"जादी भवास्तुर्भागे निक्रेतस्याद्य रव च ।

रेवत्यन्तन्तुर्भागे विवाहः प्राक्षनाभकः ॥

"आदा मधाणतुभागे ने ऋतस्यादा एव च। रेवत्यक्तचतुर्भागे विवादः प्रावनायतः। कवाँवेषे विवादे च ब्रते पुंचवने तथा। प्राप्तने चादाचूड्यां विद्वस्त्वच्यं विवस्त्रेयेत्॥" विद्वचन्तुः।

"तियारप्त्र६वेदेर धकर दश्मीर • नितंश्रर भेर अकादशारश्यादश्वर = विश्वर • वेद्याः । इंडोड्ड वा द्यं युनोड्ड वा च योगादम चेद्ययोगभन्नः ॥"

कर्मकालीनम्य चस्त्रं भुण्यभानन्य स्योमिलने यहि पश्रद्धा द्वन्यतमसंख्या भवति तहा न कर्मयोग्यमिल्यणे:। सप्तिं स्याधिकत्वे सप्त-विंस्रतिमपश्चाय भ्रेषातृ पतं स्वस्येक्संस्थातु-पपत्ते:॥ *॥ स्यपवाहस्ता।

"बाधपादे स्थित स्था तुरीयां प्रदुष्यति । द्वितीयस्य द्वतीयन्तु विपरीतमतीश्रम्या ॥" यक्तमाच छरोदये ।

"बादां प्रेन चतुर्यं प्रं चतुर्यं प्रेन चाहिमम्। हितीयेन हतीयन्तु हतीयेन हितीयकम्॥" ष्यतेन खज्रैरवेध:। तथा च रत्नमाला। "एकामद्रंगतां चयोदम् तथा तिथंग्गताः

स्वापयेत् रेखाचकमिदं वधेरभिष्टितं खार्च्यू दिकं तच तु। याचातादि तु कार्धि भन्तु कथितं तचे करेखा-

स्थावनमधीकियो निगदिता हक्पात स्कार्गनः ॥"

वाचातादीतिकाचातयोगसं काङ्क्रयोद्भा-इम्। तथा च स्कादीन मक्ष्वाळि देथा-नीतकः ॥ ॥ व्यय सप्तश्चाकावेधः । दीपि-कायाम।

"क्रिकादिचतुःसप्तरेखाराष्ट्रौ परिश्वसन्। यदचेदेकरेखास्त्रो वेधः सप्तप्रकाकणः॥

सम सप्त विजिखेत प्रदेशिका-सियंगूईमण सिकादिकम्। वेखयेदभिज्ञता समस्तितं चेकरेखगखगेन विश्वते। वेश्वस्थ चतुर्थेशे श्रवणादौ जिन्निकाच्युक्के

कभिवत्तका विचरे विद्येषा रोहिकीविहा॥" विभिनाहक: ॥ ॥ ॥

> "यखाः प्रभी वप्तभाकाकाश्वः यापरपापरणवा विवासे। रक्तांशुकेनेव तु रोहमावा भाषानम्हिं प्रमदा प्रयावि॥"